

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Shod zaupnikov narodno napredne stranke na Goriškem.

I.

Od časa do časa, ko je pripravljali odbor za zaupni shod naznanjal, da se bode vršil 24. januarja t. l., vladalo je po vsej goriški deželi veliko zanimanje zanj. Ta shod pa je bil tudi res velika manifestacija narodno-napredne misli na Goriškem. Vkljub hudnemu mrazu, snegu in skrajno neugodnemu vremenu, je prišlo na shod nad 400 mož in mladeničev iz vseh strani dežele.

V imenu pripravljalnega odbora je otvoril shod g. Andrej Gabršček ob tričetrt na 11 in iskreno pozdravil zaupnike, naglašujoč, da jih je prignala v tako neugodnem zimskem vremenu potreba po resnem delu v Gorico. Pohvalil je njihov pogum, da si upajo vkljub vsem napadom nasprotnikov nastopiti in pričeti resno delo. Na take napade pa morajo biti že naprej pripravljeni, ker jim je gotovo znana brezobzirnost in surovost nasprotnikov, ki bodo napadali izvrševalni odbor, okrajne in krajne odbore, pa tudi posameznike. Toda tega se ni treba strašiti, in kdor hoče delati, ta bo na vse napade zrl z nasmehom in zaničevanjem in tako tudi uspehi ne bodo izostali.

Mnogim ni bilo mogoče se udeležiti shoda, zato so se pa opravičili. 25 pisem iz različnih krajev je došlo pripravljalnemu odboru, ki opravičujejo odsotnost mnogo zavednih mož. Došla je tudi brzojavka naprednjakov iz Cerkljanskega, ki se niso radi hude zime mogli udeležiti shoda, ter brzojavni pozdrav izvrševalnega odbora narodno napredne stranke na Kranjskem.

V predsedstvo so bili izvoljeni sledeči gg.: predsednik državni poslanec in tolminski župan Oskar

Gabršček, podpredsednika Miroslav Ples iz Devina in župan v Prvačin Franc Furlani; zapisnikar vpok. učitelj Kenda, stenografa Rudolf Levpušček in Benedikt Gruden. Predsednik Oskar Gabršček se zahvali za izvolitev in pozdravi navzoče ter omenja, da je treba mladih in čilih moči, da pride vse one, ki so neodločni, do dela, ker naša doba je doba preporoda. Živahno odobravanje.

Nato da besedo prvemu poročevalcu g. dr. D. Treotu:

Dr. Treo:

Častiti zbor!

Narodno napredna stranka namerava prenovljena in razširjena nastopiti svojo lastno politično pot. Treba torej pregledati njeno etično podlago in opravičenost njenih ciljev.

Pri vseh narodih zasledujemo, kako se tvorijo politične skupine enega ali vsaj podobnega mišljenja. Tako smo imeli tudi mi Slovenci od našega preporoda dalje različne svoje struje, različne politične stranke.

Narodno-napredna stranka je narodna. V prvi vrsti služi prosvetanju in napredku Slovencev.

Odločilni politični boj našega naroda se bje in se bode moral, žal, še dolgo biti za obrambo naše narodnosti in za dosego naše gospodarske samostojnosti. Nemci in Italijani kot narodni in gospodarski naši nasprotniki nam ne jemljejo vere. Bog ne daj, kolikor bolj pobožen je Slovenec, toliko ljubši jim je; še velik del svojih lastnih odpuškov bi nam prav pocieni prepuštili in gotovo bi nam tudi brez posebno odločne zahteve naših državnih in deželnih poslancev priznali gorak prostorček na onem svetu, kratijo pa nam s skrajno brezobzirnostjo in s krivičnim nasilstvom posvetne naše pravice vsestransko v šolstvu in v uradih kakor tudi v gospodarstvu. S tem nam vsem obtežujejo kulturni in

gospodarski napredek našega naroda. Je-li pametno proti takim nasprotnikom se bojevati na podlagi politično-verske organizacije, kateri je narodnost le politično zlo?!

Imamo li v tej borbi za našo čast, za naš narodni in gospodarski obstanek količjak upanja do zmage, ako rabi najmočnejša slovenska stranka neenako orožje in ako to orožje obrača proti nam samim, ko smo vendar vsi več ali manj verni in grešni sinovi katoliške cerkve? Mi pravimo odločno, da ne! Vere ni jemati nikomur — nositi je pa ni kot zastavo na bojno polje.

Narodno in gospodarsko zmago priborimo slovenskemu ljudstvu le z enakim posvetnim orožjem: z organizacijo ljudstva na narodni podlagi do najširših plasti, z narodno-gospodarsko probujo njegovo, z neupogljivo narodno odločnostjo ter dejansko in organizirano vršitvijo temeljnega nauka: Svoji k svojim!

Naša stranka je ljudska! Segaj tako globoko, kakor narod sam, v vse stanove, v vse sloje naše družbe.

Naša stranka je svobodni-selna. Svobodi meja bodi spoštovanje resnice in dostojne oblike. Nobene oblasti ne priznamo, ne cerkvene ne posvetne, ki bi imela zavirati ali celo zatirati razsodnost človeškega duha, delovanje znanstva, napredek posvetne kulture.

Mi zahtevamo narodno samoupravo. Kot narodna celota ne moremo dalje, ako nam reže kruh tujec. Hočemo biti v kulturnih in gospodarskih vprašanjih kolikor le mogoče sami svoji gospodarji, naš ideal je in ostane: „Zedinjena Slovenija!“ Ta ideal ne sme ne v srcu ne v javnosti nikdar utoniti v morje pozabljenosti, ker ne vemo, kaj nam krije morebiti srečna bodočnost našega naroda.

Le naravna posledica tega stremjenja je, ako si želimo z bratskim narodom hrvatskim ne samo še večji

kulturni, temveč tudi ožji politični stik, da se doseže kolikor mogoče tesna združitev obeh plemen na slovanskem jugu in s tem pomnoži naša narodna odporna in gospodarska sila.

Poreče se morebiti, to so le ideali, morebiti celo iluzije. Vemo! Ideali se ne dosegaajo čez noč, treba uglasbljenja, treba zoritve! Zato pa zahtevamo že sedaj — to pa z vso odločnostjo vsakomur nasproti — polno enakopravnost našega naroda.

Zahtevamo torej temeljite izpremembe razmer v šoli in uradih, kjer se naše ljudi zapostavljajo in potujčuje, in pričakujemo, da doseže te ljudske izpremembe prihodnji ljudski parlament, o katerem pravijo, da bode po večini slovanski.

Prve tri točke programa se sprejmejo brez spremembe.

Andrej Gabršček.

Narodno-napredna stranka je povedala takoj v prvi točki, kako se imenuje in kaj je: je narodna, in ljudska, je vse njeno delovanje za slovensko ljudstvo, ki se deli v skupine in to so posamezni stanovi. Vsi stanovi pa so — ljudstvo, in stranka, ki je zares ljudska, priznava vsem tem stanovom povsem enake pravice in enake dolžnosti, zato mora biti izključeno nadvladje kateregakoli stanu. Nekdaj pač je bil samo en stan, ki je odločeval čez zakonodajstvo in proglašal svojo voljo kot ljudsko. Kar je ta stan v svojih stanovskih sestankih sklenil, je moralo obveljati. Voditelji tega stanu so pa zunanji mejniki slovenskega ljudstva, ki ne poznajo naših razmer. Zastopnikov tega stanu, ki hoče vladati nad drugimi, pa ni tu, dasi bi po našem programu mogli tudi duhovniki z nami sodelovati, toda ne smejo, ker jih stanovska disciplina zadržuje. Ker naš program izključuje nadvladje kateregakoli stanu, tudi noče imeti nadvladja duhovnikov.

Mi hočemo pospeševati vsekdar srečo ljudstva v celoti, toda varovati tudi stanovske koristi posameznih skupin. To je smisel in namen 4. točke našega programa.

Točka 5. določa edino to, da se stranka protivi zlorabi vere in cerkve v politične namene. V dogmatične in strogo notranje stvari verskih in cerkvenih vprašanj se pač ne nameravamo vtikati, ker imamo drugega dela dovolj; nočemo se pa odrehati pravicam, katere imamo po cerkvenem in državljanskem pravu. Ker imamo dolžnosti, moramo imeti tudi pravice in nočemo biti le ponižne ovčice, marveč zavedna vojska, ki sluša le glas svoje vesti, posluševaje se vseh pravic, ki jih že imamo in si jih lahko še priborimo. Med temi pravicami je tudi ta, da se protivimo zlorabi vere v politične in posvetne namene. Duhovnikom priznavamo, da se smejo udeleževati političnega gibanja, kakor vsak drugi, toda zlorabe cerkve in spovednice v strankarske svrhe pod varstvom kazenskega zakona ne smemo trpeti, ker s tem dobi duhovski stan prevelike prednosti pred drugimi.

Mi pripoznavamo duhovnikom celo več pravic, kakor so jim dopuščali škofje in nadškofje. Dalmatinski nadškof Carev je pisal pred volitvami svojim duhovnikom:

„Bodite pred vsem moške ljubezni, ne mešajte se pa v reči, ki vzbujajo razpore, ne pozabite, da jutri bodele pastirji premaganih in premagovalcev. Držite se svoje vesti, ali nobene stranke!“

Kremonski škof Boromelli pa je pisal leta 1903:

„Meni je mučno, ako vidim duhovnika, ki se vrže v politično vrvenje in se udeležuje volitev, s katerimi v tesni zvezi je toliko osebnih koristi, toliko jeze in sovraštva, toliko obtožb in strankarskih obrekovanj. Duhovniška suknja se pri tem zmečka, ako se ne strga docela. Duhovnika v pravem duhu Kristusovem

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

— Še bolj pa zaradi svoje izredne lepote, je pripomnil Kržan, hoteč biti galanten.

— Bodi kakorkoli — resnica je, da sem vse snubce odbila. Letošnje poletje sem prebivala na očetovem gradiču blizu Portogruara in tjakaj je prišel tudi grof Panigaj, ki ima v bližini malo posestvo. Grof je brezčasten človek, napravil je vse svoje premoženje in prišel je mojega očeta prositi, naj vpliva, da bi bil sprejet v beneško armado. Obiskoval nas je vsak dan in se mi dobrikal na vse načine. Davi je odšel moj oče za nekaj dni v Benetke in jaz sem ostala sama doma. Ker mi je bilo dolgčas, sem se odpeljala na Panigajev gradič obiskat njegovo bolešno sestro, ki je moja prijateljica že mnogo let. Nič slabega sluteč, sem poslala voz domov, ter privolila, da se peljem s Panigajevo kočijo nazaj. Po obedu sem se odpravila in Panigaj me je spremil. A komaj je bila ko-

čija prišla nekaj streljajev od gradiča, je kočijaž zavil na stranski pot in začel poditi konje, kar se je dalo. Še sedaj nisem vedela, da je bilo vse to pripravljeno. Mislila sem, da si je Panigaj dovolil šalo. Toda ko sem začela kričati, mi je Panigaj zamašil usta in ah, opustite mi dalnje pripovedovanje...

Leonora je z rokama zakrila obraz in se bridko razjokala. Kržana je njeno pripovedovanje tako pretreslo, da ni našel ne ene tolažilne besede da obupajoče dekle.

— Ko sem prišla k sebi, je čez nekaj časa nadaljevala Leonora, mi je Panigaj hladnokrvno rekel, da mi je storil to sramoto, da bi bila primorana, ga vzeti za moža. Vem, da me ne ljubi in da hoče le moj denar. Ko bi me bil snubil, bi ga bil oče s palico pognal čez prag... Ah, onečastečena sem...

— Jaz vas bodem maščeval, plemenita gospodična, je v svetem srdu zaklical Kržan in vzal svoj meč. S krvjo bo Panigaj poplačal, kar Vam je storil.

Leonora je planila h Kržanu in se oklenila njegove roke.

— Ne, ne storite mu ničesar. To bi le poslabšalo moj položaj. Kdo mi

bo verjel, da se mi je zgodila sila. Če Panigaja ubijete, kako naj se vsaj pred svetom opravičim? Panigaj mora biti tožen in obsojen, potem bodo ljudje verjeli, da nisem lahkomišeln, nego poštena ženska.

— Kaj naj torej storim za vas, plemenita gospodična?

— Panigaj mi je rekel, da se vrne z menoj na svoj gradič. Prosim vas, sledite njegovemu vozu. V prvem mestu pokličite redarje in dajte Panigaja aretovati, mene pa peljite domov k očetvi.

— Dobro, gospodična, zgodi se po Vašem ukazu. Vaša misel je dobra in se bo dokazalo, da Vam je Panigaj res storil silo. A kaj nameravate sedaj storiti.

— Idem v svojo sobo, ki je poleg Vaše, in bog mi je priča, da se bom Panigaju ubranila, če treba z nožem.

Leonora je podala Kržanu roko. — Plemeniti gospod, hvaležna Vam bom do smrti za Vašo pomoč.

Po teh besedah je odšla iz sobe, Kržan pa se je napol oblečen vrgel na posteljo in z mislimi na vojvodinjo Asunto hitro zaspal.

XV.

Za drugega pa meni ni, ko to, kar tebe mal skrbi: Za tvojo židano gospo, Ki tako mlada vdova bo.

Narodna.

Obupno kričanje je pozno ponoči prebudilo Kržana iz trdnega spanja. Planil je pokonci. „Pomagajte, pomagajte“ je slišal klicati, potem je vse utihnilo. Kržan je v največji naglici oblekel kar je bilo najpotrebnejše, vzrel svoj meč in hitel iz sobe. Najprej je odprl sosedno sobo, kjer je spala Leonora. V sobi je gorela borna luč, Leonore pa tu ni bilo.

Zdaj se je zopet čulo klicanje „Pomagajte, pomagajte!“ Glas je prihajal od zunaj in Kržan je hitel po stopnicah na dvorišče in tam šel v smeri, odkoder je čul klicanje. Ker se je ta glas slišal zdaj s te, zdaj z druge strani, je Kržan domneval, da je Panigaj odvedel Leonoro in jo namenoma vodi zdaj na to, zdaj na drugo stran, da bi preganjalce premotil in jim vzlic Leonorinemu klicanju utekel.

Po dolgem brezuspešnem beganju po njivah, travnikih in vinogradih, je Kržan pri slabem luninem svitu ugledal begajoče človeško bitje. Pognal se je za njim in dohitel — Leonoro.

— Milost, milost, prizanesite mi, je zaječala Leonora in se od onemoglosti zgrudila na tla. Nikar me ne umorite!

— Mene se ni treba bati, je dejal Kržan in pomagal Leonori na noge. Prišel sem, da Vas branim.

— Ah, vi ste, plemeniti gospod, je vzradočeno vzkliknila Leonora. Zahvaljen bodi Bog, ki Vas je poslal meni na pomoč. V prvem trenutku Vas nisem spoznala in sem mislila, da me je dohitel grof Panigaj.

Leonora je bila od strahu in beganja tako izmučena in upehana, da jo je moral Kržan držati, sicer bi se bila zgrudila. Naslonila se je na njegove prsi in si s solzami olajšala srce.

— Ne bojte se, milostiva gospodična, jo je tolažil Kržan. S svojo glavo vam jamčim, da se vam grof Panigaj več ne približa in svojo čast Vam prisegam, da mora grof Panigaj plačati s smrtjo, kar Vam je storil.

Kržan je govoril s tako neizprosno odločnostjo in samozvestjo, da Leonora ni dvomila, da grofu Panigaju kmalu odbije poslednja ura. Prestrašila pa se je misli, da bi morala biti priča groznega boja in zato je jela prositi Kržana, naj opusti to misel in naj beneški sodnji prepusti kaznovanje.

(Dalje prih.)

smatram kot moža miru in očeta vseh. Zato naj se on ne vmešava v politične borbe, naj ne podpira te ali one stranke, tega ali onega kandidata, ker dušni blagor tega ne dovoljuje in njegov dušnopastirski in očetovski poklic se ne more strinjati s takim postopanjem.“

Mi nismo tako strogi, ker nečemo presojevati, kaj dopušča „dušnopastirski poklic“ in kaj ni v „pravem duhu Kristusovem“. Mi se protivimo edino zlorabi cerkve in vere.

Zahteva svobodne šole je v programu vseh svobodnomiselnih strank. Ta šola ni brezverska. Ako to dosežemo, bo imel vsak šolo po svojem srcu. Svobodna šola zahteva tudi svobodno učiteljstvo, da ne bode imela birokracija in hierarhija nobene nadzorne oblasti nad šolo. Ljudstvo bo samo skrbelo za nadzorstvo. Da doseže učiteljstvo ta namen, mora biti tudi primerno plačano, ker sicer ne more stanu primerno nastopati.

Državni zbor.

Dunaj 24. januarja. Pri debati o vojaških taksah je razvil posl. Holansky afero Polonyi-Schönberger. Povedal je, da je baronica Schönberger bila Židinja Wallerstein iz Szegedina, ki pa je postala baronica, ker je vzela kočijaža, ki je imel baronstvo. In to žensko so madžarski ministri imeli za špijoničko na Dunaju, da poizveduje, kako stoje stvari na dvoru za Madžare. In baronica je občevala nele za avstrijskimi ministri in diplomati, temu tudi z nadvojvodi. Vsa poslanska in gospodarska zbornica ne vesta dostikrat niti toliko, kakor žena navadnega kočijaža, baronica Schönberger. — Zakon o vojaških taksah je bil po kratki debati sprejet v drugem in tretjem branju, nakar se je začelo razpravljati glede zvišanja pokojnin vojaškim vdovam in sirotam. Debata je trajala do 2. ure popoldne, nakar se je na dve uri prekinila seja. Ko se je seja zopet otvorila, se je vzdignil posl. Schönerer ter izjavil: „Gospod predsednik, vzemite na znanje, da se danes pri sodišču v Hebu vsled odredbe justicijskega ministra vrši češka obravnava. Zaradi tega moramo izjaviti, da zadnje seje ne bodo potekle brez hrupa.“ (Posl. Holansky: „Heb je v kraljevini Češki, in sicer čisto navadno provincialno mesto Češke.“ Hrup in ugovor Vsenemcevi). — Zakon o zvišanju pokojnin vojaškim vdovam je bil potem po kratki debati sprejet v vseh treh branjih. Nato je začela zbornica razpravljati o Malfattijevem nujnem predlogu glede rekrutov. Poslanec Choc in Ryba sta navajala več narodnih pritožb in zahtev glede armade. Posl. Žitnik je zahteval, naj se polkovni jeziki bolje goje. Orožne vaje v 11. in 12. službenem letu so odveč. Nadalje je vprašal bramborskega ministra, ali je res, da se bramborski polk št. 27 premesti iz Ljubljane v Gorico in kakšno nadomestilo dobi Ljubljana. Prihodnja gospodarska zbornica je bila v Kin-dermannu sta se bavila s češko obravnavo v Hebu ter grozila z revolucijo proti Čehom. Razprava se nadaljuje jutri.

Gospodarska zbornica.

Dunaj, 24. januarja. Ves material, ki ga je dognala poslanska zbornica zadnje dneve, je odobrila danes gospodarska zbornica, med tem zakon o varstvu volilne svobode, zakonska narčta o regulaciji plač državnim uradnikom in profesorjem, zakon o občinskih pomirjevalnih uradih in zakon o državnih tehničnih prekuševalnicah. Večina teh predlog je bilo sprejetih brez debate, le pri uradniškem zakonu se je razvela daljša debata. Grof Abensperg-Traun je govoril o protekcionizmu v uradništvu, posebno v dunajskem birokratizmu. Na Dunaju so dvorni svetniki s tridesetimi leti, ker so zetje, vnuki ali le kumčeti ministrov. Uradnik brez protekcije še dosedaj ni bil pozvan v ministrstvo. — Posl. grof Schönborn se je zavzemal za sodnike na najvišjih sodnih dvorih ter citiral Bismarckov izrek, da sta le dve stvari, ki sta z leti boljše: vino in sodnik. — Zakon glede regulacije

uradniških plač je bil sprejet v drugem in tretjem branju, nakar se je začelo razpravljati o profesorjskih plačah. — Posl. Toldt je ostro kritikal, da vlada zanemara dunajsko vseučilišče, ki vsled tega zaostaja za vsemi drugimi vseučilišči. Govoril je še naučni minister Marchet, nakar se je zakonski načrt sprejel v drugem in tretjem branju z zakonom o pokritju. — Končnó je bivši načelnik generalnega štaba grof Beck v daljšem in stvarnem govoru dokazoval potrebo, da se tudi častnikom in vojaškim uradnikom draginji primerno urede plače ter je predlagal tozadevno resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta. Prihodnja seja bo v soboto.

Kongrua pred gospodsko zbornico.

Dunaj, 24. januarja. Pobožna družba, ki je zbrana v gospodski zbornici, se boji vrniti načrt o duhovniških plačah poslanski zbornici, dasi ni njim zadovoljna ter bi rada izvedla spremembe. Toda boji se strank v državnem zboru, ki niso naklonjene kongruji, a če bi se predloga zavlekla do novega parlamenta, bi bila zanjo še večja nevarnost. Zato hoče gospodarska zbornica brez daljše debate sprejeti kongruo s Peričevim predlogom, da se zvišajo plače tudi menihom, ki delujejo v šolah ali v svojih župnijah.

Afera Polonyi.

Budimpešta, 24. januarja. V ministrskem svetu je izjavil minister Polonyi, da se ne oklepa portfelja, temu ga rad pusti, ako bi bila s tem cela zadeva poravnana. Naglašalo pa se je, da bi izstop Polonyija spravil v nevarnost ministrstvo in koalicio, ker bi Polonyi potegnil za seboj tudi več poslancev.

V neodvisni stranki je povedal poslanec Kallay, da Polonyija drži sam cesar.

Dunaj, 24. januarja. Minister grof Zichy je poročal danes cesarju o večeršnjem ministrskem svetu. Cesar je prepuštil v tej stvari popolno proste roke ogrskemu ministrstvu. V dvornih krogih smatrajo Polonyijevo demisijo za neizogibno.

Budimpešta, 24. januarja. Polonyi je ukazal državnemu pravdniku, naj začne pravdo proti Lengyelu. Več poslancev neodvisne stranke je sklenilo, da bojkotirajo družabno Lengyela. Lengyel je trdno uverjen, da mora Polonyi podleči. Za priče navede Halmoša, bivšega vrhovnega mestnega poglavarja Rudnaya, bivšega ministra Kristofryja, baronico Schönberger in druge.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 24. januarja. Sedaj so razkriti morilci poslanca Herzensteina. Morilca sta dva mlada delavca, Alesandrovi in Laričkin, ki sta člana reakcionarne zveze ter sta bila od vodstva zveze v ta namen plačana.

Varšava, 24. januarja. Ministrski svet je dovolil nemški poučni jezik na privatnih šolah v varšavskem okraju. Le zgodovina in zemljepisje se mora poučevati v ruščini.

Pri postaji Andrejev so napadli roparji poštni voz ter ustrelili spremeljajočega vojaka, vendar jim je postiljon z denarjem ušel.

Dopisi.

Iz Begunj pri Cerknici. V soboto, dne 19. t. m. je bil za Meniševce vesel dan. Blagoslovila se je krasna, v modernem slogu zidana in z vsemi učnimi pripomočki opremljena nova šola. Točno ob 8. uri zjutraj je korakala šolska mladina z učiteljstvom, g. okrajnim glavarjem, krajnim šolskim svetom in mnogimi starši v bližnjo župno cerkev k sv. maši. Ko je bila ta končana, vrnili so se skupno v novo šolsko poslopje, kjer je bil sicer že delj časa poprej šolski pouk, a radi nekaterih še ne dovršenih del se ni moglo vršiti to opravilo. V z zelenjem ozaljšani sobi se je zbrala vsa šolska mladina in več staršev, ki so nestrpno pričakovali zaželenega trenotka. Kmalu na to pride g. župnik Franc Dimnik v spremstvu g. okrajnega glavarja Iv. Kremenška, g. nadinženirja Ivana Jakšeta iz Postojne, gosp. okrajnega nadzornika Iv. Thuma in korporativno zastopane krajnega šolskega sveta ter domačih občinskih zastopnikov. Gospod župnik je imel lep govor na šolsko mladino in druge navzoče o pomenu blagoslovljenosti in namenu šole. Po blagoslovljenosti je imel g. okrajni glavar pomemben govor o potrebi, koristi in gradbi nove, krasne šolske stavbe. Za njim je govoril g. nadzornik, ki je kratko in jedrnat opisal korist šolske odgoje ter to priporočal navzočemu učiteljstvu gojiti s vso unemo. Potem je nastopila učenka Olga de Toni, ki je pogumno in tako s lepim nastopom imela svoj majhen, a krasen zahvalni govor, da je mnogim navzočim prišla solza v oči. Končni govor je imel g. nadučitelj M. Kabaj, ki je z lepimi besedami navduševal šolsko mladino za vztrajno pridnost, redno hojo v šolo in hvaležnost staršem za krasno novo stavbo. Zahvalivši se vsem, ki so se trudili pri zgradbi, končal je svoj govor s trikratnim slavo na očeta našega šolstva — na presvetlega cesarja. S tem je bil oficijalni del slavnosti končan. Zadovoljna in veselja srca se je razšla šolska mladina, mnogo staršev je pa potem še ogledovalo v notranjosti in zunaj krasno izdelano in z zastavami oplešano novo stavbo. Pred poslopjem je čakal g. Maks Šeber, fotograf iz Postojne, ki je fotografiral mnogo-brojno množico s poslopjem vred v trajen spomin tega slavnostnega dne. V novi šoli se je zbrala nato kolavdacijska komisija, ki je trajala preko poldneva. Splošno priznanje in pohvala se je izrekla zidarskemu podjetniku gosp. Iv. Ronku za vestno, lepo in trpežno izvršeno delo, nasprotno pa je padla marsikatera trpka beseda radi površnega mizarskega dela. Ko je komisija opravila svoj posel, sešli so se vsi udje komisije z učiteljstvom vred pri predsedniku krajnega šolskega sveta g. Iv. Strgulcu na skupni obed (banket), kjer so bili izborni postreženi. Med pogovori, zabavo in napitnicami se je spomnil g. nadučitelj tudi onih otrok ob mejah naše domovine, ki nimajo take sreče kot naši otroci — krasno šolsko stavbo in pouk v materinščini. Opozoril je navzoče na našo družbo sv. Cirila in Metoda. Gdč. učiteljica Marga Zelé je nabrala od navzočih za družbo 14-60 K. Pri tej priliki naj omenimo ude novega krajnega šolskega sveta in sicer od občinskega odbora v Cerknici izvoljeni so sledeči gg.: Anton Bonač, Jakob Meden, Juri Meden, Ivan Žitnik, Gregor Švigelj, krajni šolski nadzornik in novo izvoljeni predsednik Ivan Stergulec, zastopnik cerkve župnik Franc Dimnik in zastopnik šole nadučitelj M. Kabaj. Prezreti ne smemo tudi predsednika stavbenega odbora in podžupana g. Andreja Debeveca, ki ima zaradi zamude časa in mnogo poštrevnosti velike zasluge pri zgradbi nove šolske stavbe. V lepi napitnici je gosp. okr. glavar vse te gospode postavil kot zgled slovnega delovanja za dobro in plemenito stvar — za napredek šolstva in omike. Splošna navada je, da se nove šole pri slovenskem otvorjenju hvalijo. Videli smo več novih šol, še več pa starih, ki pa nikakor niso vredne pohvale, marveč graje, ker ne ustrezajo povsem svojemu namenu. Največ je šol širom naše domovine premajhnih, z jako majhnimi šolskimi sobami, brez prave ventilacije; stanovanja za učitelje videlje so, brez malo izjem, podobna kurikuom, majhna in vlažna, nezdruživa in neprimerna. Kdaj bo prišlo naše ljudstvo do prepričanja, da so šolski otroci ljudje in ne živali? Šolski prostori morajo biti zračni, visoki in svetli, prostorni in zdravi, ravno taka morajo biti stanovanja za učiteljstvo — ker ti so menda tudi ljudje. Saj pri novih šolah naj bi se gledalo na to! Veliko varčevanje in tiskanje pri novih šolskih stavbah — čez nekaj let je pa vse premajhno in pretesno, je po našem mnenju bolezen, ki se mora odpraviti. Tega prepričanja je tudi gospod vladni nadinženir iz Postojne Iv. Jakše. Ko so Mineševci prišli v stiske radi premajhne stare šole, poklical je krajni šolski svet imenovane gospoda na posvetovanje. Ta jim je odločno povedal, da, če mislijo zidati šolo, naj zidajo tako, ki bo ustrezala šolskim potrebam za več rodov, ne pa samo za nekaj let. Mineševci so poslušali ta dober svet, g. nadinž. jim je napravil načrt in stroškovnik. Delo se je pričelo in izvršilo pod njegovim vestnim nadzorstvom. Slučaj je nanesel, da je bila ravno med zgradbo nove šole ustanovljena v Menišiji nova župnija. V Begunjah je bila prej mala, stara in slaba cerkva kot prejšnja cerkniška podružnica. Že davno je bila občna želja po novi cerkvi. Ko je bila ustanovljena nova župnija, so se lotili Mineševci dela. Ker je napravil gosp. Jakše za šolo tako krasen načrt, poverjeni so mu bili tudi načrti za novo cerkev. Iz stare cerkvice napraviti novo, moderno cerkev, to ni šala. Vendar Jakše se je, kakor za šolo, tudi tukaj

izkazal pravega mojstra-umetnika. Meniševcem na čast in ponos stoji danes krasna, nova šola v modernem smislu, poleg nje pa tudi krasna, popolnoma prenovljena župna cerkev, ki še ni sicer popolnoma dodelana, a delo že kaže, da jo je postavil umetnik. Tudi cerkev je zidal pod nadzorstvom gosp. Jakšeta isti podjetnik kot šolo g. Ivan Ronko. Vsiljuje se nam misel, ki je po našem skromnem mnenju vendar važnega pomena. Vsako leto se zida mnogo šol in cerkev. Vsakdo pa ne zna napraviti primernih načrtov za šole in menda še manj za cerkve. Ko se kaj zida, je vendar bolje zidati kaj umetnega in dovršenega z istimi stroški ali kako malo diferencialno več kakor pa kako skazeno ali nedovršeno delo. Naše mnenje je, da bi morala naša slavna vlada strogo na to gledati. Nastaviti bi morala moža strokovnjaka-umetnika samo za napravo načrtov šol in cerkev, da ne bi bilo treba čakati celo večnost na take načrte, ko se danes zida vse vprek Gospod Jakše se je izkazal že pri drugih šolah pravega mojstra, on bi bil mož za to in na svojem mestu. Mož je še mlad, koristil bi še mnogo v tem oziru naši domovini — vemo pa že naprej, da govorimo gluhim ušesom.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. januarja.

— Cerkev in država. Popularno predavanje dr. Novaka o razmerju med cerkvijo in med državo je „Slovenca“ tako pogrelo, da se je kakor besen zapodil v predavatelja in skoro 14 dni nauj lajal. To je uspeh, s katerim je dr. Novak lahko zadovoljen, zakaj to brezmejno napadanje le kaže, da je dobro in krepko posegel v sršeno gnezdo. Ker pa je bila „Slovenčeva“ polemika res brezstidna in lažljiva, se je moralo javnosti to vendar pokazati. In v ta namen smo porabili tisto stvar, ki je sedaj najbolj aktualna in o kateri je „Slovenec“ v svoji polemiki največ govoril: to je separacijski zakon francoski. Dokazali smo jasno in nedvomno, da je „Slovenec“ o tej stvari lagal; dokazali smo to tako, da o tem nič več ni govoriti in da „Slovenec“ z vsemi svojimi zvijačami ne more overiti ne ene točke. Dokaz je uničevalen. Zapri smo „Slovenca“ sapo tako, da si ni znal drugače pomagati, kakor da je zopet napadel — dr. Novaka, češ, da ne odgovarja „Slovenca“ na njegova zaletavanja. Da bo „Slovenec“ vedel, pri čem da je, mu povemo naslednje: Gospod dr. Novak nas je pooblastil izjaviti, da vzdržuje bistvo vsega tega, kar je povedal v svojem predavanju, ker je to dognana resnica, v polemiko pa se spušča samo s spodobnimi in resnimi listi, ne pa z listom kakor je „Slovenec“, ki vodi vso polemiko samo s psovskami in smešnji, na katere ni drugega odgovora, kakor molčeče zaničevanje. To si naj „Slovenec“ zapíše za ušesa. V ostalem pa je le žele, da bi se priredilo kar največ predavanj o razmerju med cerkvijo in med državo. Masa našega naroda ni o tem čisto nič poučena, a dobro in nujno je, da se pouči, zakaj znamenja kažejo, da postane vprašanje o ločitvi države in cerkve tudi v Avstriji preakutualno, nego marsikdo misli. Minister Marchet je ta teden, pri razpravi o zvišanju duhovskih plač podal izjavo, ki je vzbudila splošno pozornost in začudenje ter strah pri klerikalcih. Izjavil je namreč, da je ločitev cerkve od države politični program bodočnosti. Ta izjava kaže, da je res nujno, začeti s sistematičnim poučevanjem ljudstva o razmerju med državo in med cerkvijo.

— Ustanovni shod Koroševce „Slovenske kmetijske zveze“ je bil zadnji ponedeljek v „Narodnem domu“ v Mariboru. Kakor je „Slovenski Gospodar“ preje povedal, se je shod vršil pri zaprtih vratih, to je vstop se je dovolil samo tistim, ki so prinesli sabo patent svojega pristno katoliškega mišljenja in ki so našli milost v očeh generala dr. Korošca. Zanimivo je, da je bil med temi izvoljenci tudi dr. Benkovič, odvetnik v Brežicah, katerega je celo zadela čast, da je bil poleg „ekonoma“ Cerjaka in „mladeniča“ Žebota na shodu izvoljen za — III. zapisnikarja. Čestitamo g.

odvetniku na tej izredni časti, ki jo je povsem zaslužil, saj je po dolgem laviranju vendarle enkrat pokazal svoje prave rogove. Nashodu sta nosila veliki zvonce dr. Korošec in tisti novopečeni deželni poslanec dr. Jankovič, ki je bil nedavno tega v Kozjem v gostilni oklofutan. Program „Kmetijske zveze“ je razvijal dr. Jankovič in koncem svojega govora obsojal slovensko literaturo, ki baje spodkopaže v narodu čut do Boga in domovine, kakor da bi literatura tudi spadala v program in delokrog Koroševce „Kmetijske zveze“. Dr. Korošec je pod geslom „Le vkup, le vkup uboga gmajna“ tolkel na veliki boben in vabil kmete v svojo zvezo. Za predsednika je bil izvoljen Janez Roškar, v odbor pa poleg drugih tudi „kmeta“ dr. Korošec in dr. Jankovič. Shodu je končno okotiral Korošec več resolucij, v katerih se pravi, da spodnještajerski kmetje vztrajajo na katoliško-narodnem programu, protestujejo proti temu, da se odoro meje tuji živini, ter zahtevajo, da morajo kandidatje za državni zbor brezpogojno priznati kmetijski program ter se ozirati na versko in narodno mišljenje kmeta. K poročilu o shodu Koroševce „Kmetijske zveze“ pripominja zelo umestno celjska „Domovina“ tole: „Ustanovitelj „Slovenske kmetijske zveze“ so se postavili na tako strogo versko stališče in to versko stališče tako poudarjajo, da izključujejo že temeljem pravil vsakega, ki bi se po svoji vesti in svojem prepričanju ne mogel postaviti na njih strogo katoliško stališče. Po tem soditi je pač treba reči, da je ustanovitelj slo v prvi vrsti za to, da ustanovijo katoliško politično društvo in da jim je kmetstvo društvo kot stanovska organizacija le postranska stvar. Ta zveza je strankarska zveza... in notranji nagon k najnovejši ustanovitvi na političnem polju je edinole — strankarska sebičnost in nič drugega!“

— Občinske volitve v Postojni. Piše se nam: Ogorčenje nad sklepom takozvanih inteligentov prvega razreda, ki so se zavezali voliti kaplana Ažmana v občinski odbor, je velikansko. V soboto bo volitev. S tistimi „naprednjaki“, ki bodo Postojni storili sramoto, da pritisnejo najbolj naprednemu slovenskemu trgu nazadnjaški pečat, bomo v vašem listu neusmiljeno obračunali. Tega bi nam še manjkalo, da bi se nam vsiljeval nazadnjak za občinskega odbornika!

— Iz Medvoda v Višnjo goro. Klerikalni strožnik Mak je prestavljen kot stražmešter v Višnjo goro. Seveda si bode ta možakar domišljeval, da je s tem odlikovan za krave čine in strankarsko pričevanje pri sorški aferi, ker pride na eno najlahkejših in najpripravnějšíh orožniških postaj na Kranjskem. Višnjegorci in okoličani ga bodo pač veselili!

— Promocija. Danes je bil na dunajskem vseučilišču promoviran za doktorja prava znani slovenski pesnik g. Alojzij Gradnik, sodni praktikant v Gorici. Gosp. Gradnik je goriški Slovenec iz Medaue v Brdih. Čestitamo!

— Promocija. Danes je bil promoviran na graškem vseučilišču za doktorja prava Hrvat gospod Josip Mandič.

— Iz davčne službe. Davkar Albin pl. Föderpersperg ne gre iz Velikih Lašč na Vrhniko, kakor je bilo predčerašnjim naznanjeno.

— Notarska vest. Notarski kandidat v Postojni g. Hubert Završnik je imenovan za notarja v Žužemberku.

— Iz pisarne slovenskega gledališča. Jutri, v soboto, (par) se vprizori prvič v sezoni Finžgarjev „Divji lovec“, narodni igrokaz s petjem. — V torek (nepar) bode prva repriza Donizettijeve opere „Lucia di Lammermoor“.

— Slovensko gledališče. Snovi vprizorjeni melodram A. Daudeta se je odlikoval po skrbni uprizoritvi in dostojni inscenaciji, ravno tako je spremljajoča godba, ki je izvajala Bizetove, v ta namen napisane motive, sodelovala harmonično ter vzbudila pri poslušalcih ono mehko, sentimentalno razpoloženje, ki je dejanju primerno. Sicer so pa Bizetovi komadi stari in brez umetniških oi-

Listnica uredništva.
Gosp. J. Jakše na Vrnskem. Potrjujemo vam s častno besedo, da niste v nobeni zvezi ne z dopisom dne 10. t. m. ne z dopisi o šentjurskem župniku Zdolščaku.

Listnica upravnštva.
„Langewieren“! Naročnina „Slovenskemu Narodu“ velja v Avstriji po pošti en mesec 2 K 30 vin., v Nemčiji je poština zvišana in velja „Slov. Narod“ za 1 mesec 2 K 56 v.

Umrli so v Ljubljani.
Dne 23. januarja: Barbara Merčun, delavka, 42 let, Radeckega cesta 11. Vsih raka.
Dne 24. januarja: Marija Porenta, delavčeva hči, 11 let, Radeckega cesta 2. Jetika.

V deželni bolnici:
Dne 20. januarja: Peter Pirc, gostilničar, 49 let, Alkoholizmus chron. — Mihael Mežan, mestni stražnik v p. 78 let, Nadiha.
Dne 21. januarja: Jernej Jugovic, hlapec, 55 let, Pljučnica. — Meta Ogrin, gostija, 76 let, Ostarelost.

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 0,5. — Srednji zračni tlak 753,0 mm.

progn.	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
24.	9. sv.	758,2	-3,8	sl. zahod	oblačno
25.	7. sv.	758,8	-3,7	brezvetrno	oblačno
	2. pop.	750,0	-4,1	sl. jvzh.	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 10,6°, normala: -2,1° — Padavina v mm 2,2.

Zahvala.
Porodom težke izgube, ki nas je zadela s smrtjo naše iskreno ljube soproge, matere, hčere in sestre, gospe

Gabrijele Keber
roj. Jesenko

smo prejeli toliko dokazov edinstvenega sočutja, da se je nam nemogoče zahvaliti vsakemu posebej. Zato se najtopleje zahvaljujemo tem potomcem, ki so nas tolažili ob smrti predrage pokojne, nadalje vsem darovalcem prekrasnih vencev in vsem, ki so v tako mnogobrojnem številu spremili pokojno k zadnjemu počitku.

V Ljubljani, 24. januarja 1907.

Žalujoči ostali.

Ura z verižico
za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja železiška razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi železno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-železiška razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/38.
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 300

Za večjo restavracijo v Ljubljani se iščejo:

1 dobra kuharica
1 plačil. natakarica
1 podnatakarica.

Poizve se v upravnštvu „Slov. Naroda“. — Nastop 1. februarja.

4622—11

Zahtevajte le

Talanda Ceylon čaj

Marka prve vrste.

Ugaja vsakemu poznavatelju. Dobi se v zavojih à 20 h do K 2.—

Hotel „Južni kolodvor“.
V soboto, 26. januarja t. l.

KONCERT

ljubl. seksteta na lok.

Začetek ob polnočih. Vstop prost.

Vajenca

poštenih staršev sprejme v špecerijsko trgovino Anton Straussgiti v Bevu. 311—1

V večjem obrtnem kraju na Spodnjem Štajerskem se odda takoj v najem dobro vpeljana

mesarija in sušilnica
mesa in klobas.

Kje, pove upravnštvu „Slovenskega Naroda“. 218 4

V soboto, 26. januarja t. l.
je
v Marčanovi gostilni
(pri Koruzniku)
na Rimenski cesti št. 19
domača
plesna veselica.

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.
K mnogobrojnemu obisku vabi
J. Marčan,
mesar in gostilničar.

Dražbeni oklic.
S ts. sklepom z dne 22. januarja 1907 opr. št. A. I. 844/6/6 dovoljena prostovoljna

dražba

v zapuščino **Marjete Parashuh** iz Ljubljane spadajoče premičnine kakor: **pohištva, perila in obleke** se bode vršila v Ljubljani, **Sv. Petra cesta št. 20, dne 29. januarja t. l. ob 2. uri popoldne.**

Aleksander Hudovernik I. r.
c. kr. notar, kot sodni komisar.

!! Največji uspeh novega časa !!
je znameniti

MINLOS^{ov} PRALNI PRAŠEK

Daje bleščečo belo perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih pridatkov. Pristen samo v originalnih zavitkih z gorenjo varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev
" s 500 " 30 "
" 2 1 kilo 56 "

Noben zavitek brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo. Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:
L. Minlos,
Dunaj 1, Mölkerbastei 3.

Vpisana varstvena znamka.

FICHTENIN

Use dirja
k trgovcu, da si kupi
„FICHTENIN“
(po vseh kulturnih državah oblastveno zavarovano žuželčje milo)

in vsak
ki ga je rabil, prepričan o njegovem čudovitem učinku

začuden obstoji!

Edino sredstvo za zanesljivo in popolno uničenje vsakrš. mrčesa in njene zalege.

Dobiva se povsod
kos po 30 vinarjev.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica Zlati je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Noben trgovec

naj ne kupi za novo leto 1908

reklamnih koledarjev
dokler si ni ogledal moje krasne velikanke kolekeje.

Posrečilo se mi je pridobiti edino zastopstvo za juž. avstr. dežele od 288—3

prvih dveh svetov. tovarn
in imam vsled tega ne le najpobše in najinteresantnejše, temveč tudi

najcenejše koledarje.
Kdor si želi kolekejo ogledati, naj mi blag. po dopisnici naznaniti na kar iste predložim.

Ivan Bonač
v Ljubljani.

Vljudno se priporoča
trgovina
s klobuki in črevlji
Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana,
Stari trg št. 10.
Velika zaloga, solidno blago.
3512 Cene zmerne. 35

prodajalka

se sprejme.

Ponudbe pod „Prodajalka“ na upravn. „Slov. Naroda“. 296—1

Ose. kr. avstrijske

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:

7:40 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7:47 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.

1:08 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž, 10:23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel:

7:09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8:44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Gospod

ki je stalno v Ljubljani, želi dobivati hrano pri boljši rodbini.

Blagohotne ponudbe pod „stalnost“ na upravn. „Slov. Naroda“. 293—1

Ose. kr. avstrijske

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:

11:15 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Praga, Dunaja zahodni kolodvor.

2:32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

4:30 popoldne. Osebn. vlak iz Selctala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.

8:35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

8:45 zvečer. Osebn. vlak iz Praga, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

11:34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

Odhod iz Ljubljane dr. kolodvor:

7:28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10:45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano dr. kolodvor:

6:49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10:59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9:55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

3936—13

Štev. 102

Stavba šole.

V Spodnji Šiški se bode oddala stavba šole, ki je proračunjena na 118971,94 kron, ponudbenim potom, katera ponudba naj bode kolekovana z 1 krono in priloženim 5% vadijem.

Take ponudbe se bodo sprejemale pri občinskem uradu do 1. svečana t. l. in bode rešene do 8. svečana t. l.

Načrti, proračun in pogoji so na vpogled v občinskem uradu v Spodnji Šiški od 8. do 10. ure popoldne in 2. do 4. ure popoldne.

Proračunjeno je delo z materijalom in se bo oddalo:

Zidarsko	K 47251-38,
tesarsko	K 8776-56,
kamnoseško	K 1223-26,
železo, beton	K 27178-24,
kleparsko	K 3123-28,
pokrivanje z eternitom	K 2861-86,
različna železnina	K 4915-98,
mizarsko, ključavničarsko, pleskarsko in steklarsko	K 18826-44,
Skupaj	K 114157-00.

Občinski odbor si pridrži pravico, oddati stavbo enemu ali posameznim podjetnikom ne glede na visokost ponudbe.

Ponudnik naj izrečno izjavi, da so mu znani načrti, proračun in pogoji ter da se vsem podvrže.

Županstvo Spodnja Šiška,
dne 16. prosinca 1907.
Stavbinski odbor.

Za razvedrilo in zabavo je izšla pravkar
zbirka humoresk in satir

Tilho in drugi.

V tej knjigi je zbral znani humorist Ferdo Plemič lepo vrsto po večini še neobjavljenih črtic humoristične in satirične vsebine. Njegova satira ne peče in žge, pač pa zgacka ter tuintam ostro zbode, njegov humor ni suhoparen, ampak zabaven. Ker takih spisov v naši literaturi ni ravno na izbir, bo gotovo dobrodošel marsikomu, ki ljubi lahko, razvedrilno berivo.

Dobiva se pri založniku
L. SCHWENTNERJU V LJUBLJANI

In steer broštrana po 2 K, ilčno v platno vezana po 3 K.

58—7

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34.788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87.176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obšokoristne namene.